ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-297

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
30
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.55'. Δύσις 6.55'.
Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, Παύλου νέου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 31.2, ἐλαχ. 19.4. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 757.9

ΔΙ.ΦΑ.ΕΛ.ΚΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΜΟΣ-ΔΡΧ.1.50

ΑΣ ΣΤΑΘΜΙΣΟΥΝ ΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΤΩΝ

Ἀσχολούμενοι χθὲς μὲ τὸ ζήτημα τῆς στάσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς, διετυπώσαμεν τὴν ἀπορίαν, πῶς αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐδέχετο τὴν δι' ἐλαχίστης πλειοψηφίας — 5 ἢ 10 ψήφων — ἐκλογήν του εἰς τὸ ὕπατον τῆς Δημοκρατικῆς Πολιτείας ἀξίωμα, ἐφ' ὅσον θὰ ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἐκλογή του αὐτὴ θὰ διέθετεν ἔχθιστα πρὸς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θὰ εἶχεν, ὡς ἐκ τούτου, ὀδυνηρὰ καὶ ἀπευκταῖα ἐπακόλουθα διὰ τὴν γαλήνην τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἀπάντησις τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων δὲν ὑπῆρξε καθόλου διστακτική: βεβαίως — λέγουν — θ' ἀπεδέχετο τὴν ἐκλογήν του ὁ κ. Βενιζέλος, ἔστω καὶ μὲ πλειοψηφίαν ὀλιγίστων ψήφων, διότι, πρῶτον, ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς 5ης Μαρτίου 1933 ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μετεστράφη ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ, δεύτερον, διότι μόλις ἤθελεν ἐκλεγῆ, αὐτομάτως, τρόπον τινά, θὰ ἀνυψοῦτο ὑπεράνω τῶν κομμάτων καὶ θ' ἀπέβαινεν ἰδεώδης ρυθμιστὴς τῆς πολιτειακῆς μηχανῆς. Ἡ πρώτη, μάλιστα, βενιζελικὴ ὑμνῳδὸς εἶνε ἀκόμη κατηγορηματικωτέρα: «Ἐκλεγόμενος Πρόεδρος — γράφει — ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ εἶχε ὄχι μόνον τὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὴν θέλησιν νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῶν κομμάτων, νὰ ἐφορεύσῃ εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτεύματος».

Οἱ βεβαιοῦντες ταῦτα ἐκλαμβάνουν ὡς ἠλίθιον καὶ ἄνευ μνήμης τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τοῦ ὁποίου ἡ κρίσις εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφασιστικὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν. Καὶ ἐν πρώτοις λησμονοῦν τί εἶπε περὶ ἑαυτοῦ ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος, ὅταν καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος περὶ ὑποψηφιότητός του διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας. Παρετήρησε τότε ὅτι ἡ πολιτικὴ ἰδιοσυγκρασία του δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀπράγμονα «πρυτανείαν» τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἡμεῖς συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν αὐτοδιάγνωσίν του ἐκείνην. Ἀπόδειξις τῆς ἀκριβείας της εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος, φιλοδοξῶν, παρὰ τὴν ἐν λόγῳ δήλωσίν του, νὰ καθέξῃ τὴν ἀνωτάτην θέσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Προέδρου, καθισταμένου αἱρετοῦ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀποκτῶντος δικαιώματα παρεμφερῆ πρὸς τὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου περίπου. Τοῦτο, ὅμως, γνωστῆς οὔσης τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῆς καθόλου ψυχοσυνθέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, θὰ ἐσήμαινεν εἰς τὴν πραγματικότητα τὴν ἐφ' ὅρου ζωῆς ἐγκατάστασιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ Προεδρικὸν μέγαρον, μὲ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα κανεὶς συνταγματικὸς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶχε ποτὲ καὶ μὲ τὴν ἀκολουθίαν τῶν σωματοφυλάκων του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀποσπάσῃ — οὔτε κἂν ἡ ἐθιμοτυπία ἐπισήμων ἐμφανίσεων ὁσάκις κυβερνᾷ — πρὸ πάντων δὲ μὲ ὅλας τὰς ὀξύτητας, μὲ ὅλα τὰ πείσματα, μὲ ὅλας τὰς προσωπικὰς ἀδυναμίας, τὰς ὁποίας ἐπιτείνει ὁ παρερχόμενος χρόνος, ἀπαμβλύνων ἀντιστοίχως τὰς καλάς του ἰδιότητας.

Καὶ ὁ μὲν κ. Βενιζέλος ἐνδέχεται νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται — ὅπως δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά του — τοὺς φοβεροὺς διὰ τὸ ἔθνος κινδύνους μιᾶς τοιαύτης «μεταμορφώσεώς» του. Τοὺς ἀντιλαμβάνονται, ὅμως, ὅλοι οἱ νουνεχεῖς καὶ ἐχέφρονες πολῖται — καὶ τοῦτο ἔχει σημασίαν. Δι' αὐτοὺς δὲν εἶνε πειστικὸν ἐπιχείρημα τὸ ὅτι καὶ ἄλλοῦ οἱ Πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας ἐκλέγονται κάποτε μ' ἐλαχίστην πλειονοψηφίαν. Ἐνθυμούμεθα καὶ ἡμεῖς μὲ ποίαν ἀπειροελαχίστην πλειονοψηφίαν ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Τρίτης Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὁ στρατάρχης Μὰκ Μαόν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ σύγκρισις τῶν ἐν Γαλλίᾳ τότε συνθηκῶν καὶ τῶν σημερινῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ Μὰκ Μαὸν ὅλοι οἱ δημοκρατικοί, αἱ δὲ ἀντίθετοι ψῆφοι ἦσαν αἱ τῶν Βοναπαρτιστῶν, τῶν βασιλοφρόνων καὶ τῶν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ στρατάρχου ἐψηφίζετο τὸ νέον δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἐνῶ ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρόκειται σήμερον νὰ μὴ προστεθῇ εἰς τὰ τόσα ἄλλα ἐκκρεμῆ ζητήματα καὶ ζήτημα Προεδρικόν. Καὶ τοῦτο θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς ἐπανεκλογῆς τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη, ἀνδρὸς σεβαστοῦ καὶ ἐπιβαλλομένου ἠθικῶς ἐφ' ὅλων τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἐκλεγόμενος ὡς φαντάζονται οἱ δημοσιογραφικοὶ ὑμνῳδοί του. Καὶ ἂν ἀκόμη συνεκέντρωνε μίαν πενιχροτάτην πλειονοψηφίαν, τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν κάλπην τῆς ψηφοφορίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν θὰ εἶχον τὴν σημασίαν, ποὺ θὰ εἶχον, ἐὰν ἐρρίπτοντο εἰς μίαν ἐκλογήν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐναντι τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Ζαΐμη θὰ εὑρίσκετο, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ζηλήμονος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς προτιμήσεως μεταξὺ τῶν δύο καὶ τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανεν εἰς τῶν ὑποψηφίων, δὲν θὰ ἐσήμαινον καμμίαν ἀπολύτως ἐχθρικὴν πρὸς αὐτὸν διάθεσιν. Ἐνῶ εἶνε αὐτονόητον καὶ βεβαιότατον, ὅτι τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανεν ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ἦσαν ἐρμηνευτικὰ μιᾶς δξυτάτης ἀντιδράσεως ἐναντίον του, μιᾶς ἐπικινδύνου ἐξαναστάσεως, μιᾶς βιαίας ἀναφλέξεως παλαιῶν παθῶν, ἀποτόκων τοῦ ἐθνοφθόρου ἐθνικοῦ διχασμοῦ τῆς παρελθούσης εἰκοσαετίας, διχασμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος διεδραματίσε πρόσωπον πρωταγωνιστοῦ.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀναδαύλισις παλαιῶν παθῶν θὰ εἶχεν ὡς μοιραίαν καὶ ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὸν σοβαρώτατον κλονισμὸν αὐτοῦ τούτου τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ ὑφίστατο, ἀδίκως, τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀντιδράσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀγνοοῦν ὅλα ταῦτα. Καὶ, ἐὰν, ἐν ἐπιγνώσει αὐτῶν, ἐπιμένουν νὰ ἐκλέξουν τὸν κ. Βενιζέλον, ἀς σταθμίσουν ἀπὸ τοῦδε τὰς εὐθύνας αὐτῆς τῆς πράξεώς των ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Αὐγούστου τοῦ γερμανικοῦ πολιτικοῦ περιοδικοῦ «Europäische Revue» τοῦ Βερολίνου ἐβδομαδιαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος» τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγράφη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Π. Τσαλδάρη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος:

Ἐν τῇ συγχρόνῳ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος προέχουσι δύο γεγονότα μεγίστης σπουδαιότητος, ἅτινα ὡς δύο τηλαυγεῖς φάροι φωτίζουσιν αὐτὴν ἐν τῇ πρὸς τὴν διαρκῆ παγκόσμιον εἰρήνην ὁδῷ, ἀποτελοῦντα τοὺς δύο πόλους τοῦ εἰρηνικοῦ αὐτῆς προγράμματος. Εἶνε ταῦτα ἡ συνομολόγησις τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ Συμφώνου τῆς Ἀγκύρας καὶ ἡ πραγματοποίησις τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου.

Τὸ ὅτι "Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, δύο λαοί, τοὺς ὁποίους ἐχώριζον αἰωνόβιοι ἔριδες, λαοὶ οἴτινες ἀλληλοεμάχοντο λόγῳ θαθέως ἐρριζωμένης ἐθνικῆς προκαταλήψεως, ἠδυνήθησαν νὰ συνεννοηθῶσι καὶ μάλιστα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ ἐνώπιον τῆς Κ.Τ.Ε., ἀνήκει εἰς τὰς ἐκπληκτικὰς ἐκείνας μεταστροφάς, αἵτινες οὐχὶ μόνον παρέχουσιν εἰς τὸν ἱστοριοδίφην θέμα πρὸς μελέτην, ἀλλὰ καὶ ἠδυνήθησαν νὰ παρατεθῶσιν ὡς παράδειγμα περὶ τοῦ πῶς καὶ τὰ δυσχερέστερα πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα εἶνε δυνατὸν νὰ τύχωσι λύσεως, ὅταν δύο ἔθνη ἐμφορῶνται πνεύματος πραγματικῆς διαλλακτικότητος καὶ διαπνέονται ὑπὸ τῆς στερρᾶς ἀποφασιστικότητος, ὅπως ὑπερνικήσωσιν ὅλας τὰς εἰς τὴν συνεννόησιν αὐτῶν ἐπιπροσθούσας δυσχερείας.

Φυσικῶς δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω εἰς τὰς ἀρκετὰ γνωστὰς ἀλλὰ τε λεπτομερείας τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ταύτης προσεγγίσεως. Μοὶ ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσω τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ὅστις καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην τῶν Βερσαλλιῶν ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς Τούρκους ἕνα τριετῆ ἐπὶ πλέον ἀγῶνα πλήρη δεινοπαθημάτων, ἀφῆκε πλῆθος σοβαρωτάτων οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων δυσεπιλύτων ζητημάτων, ἄτινα ἔθωκαν ἀφορμὴν εἰς μακρὰς καὶ ἐπιπόνους διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ μικροῦ δεῖν ἔφερον αὐτὰ εἰς τὸ χεῖλος νέας συγκρούσεως.

Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρω μόνον τὰς ἀμφοτέρωθεν χρηματικὰς ἀπαιτήσεις, ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀξίας κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ὁποίας ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ ἐκτίμησις θὰ ἀπῄτει ἐργασίαν πολλῶν δεκάδων ἐτῶν καὶ δαπάνην κολοσσιαίαν.

Μετὰ ἐπανειλημμένας ἀποπείρας λύσεως, αἱ δύο κυβερνήσεις ἐλαβον τὸν τολμηρὰν ἀπόφασιν νὰ συμψηφίσουν ὅλας τὰς ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεις. Οὕτω κατωρθώθη νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ πρῶτον Ἑλληνοτουρκικὸν Σύμφωνον φιλίας, οὐδετερότητος, διαλλαγῆς καὶ διαιτησίας τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1930 καὶ μετὰ τρία ἔτη ὁ ἐγγυητικὸν Σύμφωνον τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1933.

Φυσικὴ τούτου συνέπεια καὶ ἀπόρροια εἶνε τὸ ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1934 ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, Γιουγοσλαυΐας, Ρουμανίας καὶ Τουρκίας ὑπογραφὲν Βαλκανικὸν Σύμφωνον, ὅπερ, ἐπικυρωθὲν ἤδη, πρόκειται νὰ κατατεθῇ μετὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κ.Τ.Ε.

Ὡς τὰ δύο ἑλληνοτουρκικὰ Σύμφωνα τῆς Ἀγκύρας, καὶ τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον εἶνε διεθνὴς πρᾶξις κατ' ἔξοχὴν εἰρηνική, ἤτις ἐναντίον οὐδενὸς στρέφεται, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἔγινε δεκτὴ μετ' εὐμενείας καὶ ἱκανοποιήσεως ὑφ' ὅλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Οὐδεμίαν, ἐναντίον οὐδενὸς ἔχει αἰχμὴν, παραμένει δὲ ἀνοικτὸν διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Βουλγαρίας. Οὕτω τὸ Σύμφωνον τοῦτο δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ Μέγας Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ ὡς τὸ Καταστατικὸν τῆς Βαλκανικῆς Οἰκογενείας.

Ἐκ τῶν διπλωματικῶν τούτων ἐγγράφων καταφαίνεται πόσον διαυγὴς καὶ σαφὴς εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶνε ἡ περιφρούρησις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς ἀνασυγκρότησιν. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ λησμονηθῇ, ὅτι μετὰ τὴν εἰρήνην τῆς Λωζάννης τῷ 1923 ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη ἐνώπιον κολοσσιαίων προβλημάτων, ὧν τὸ ἀποκαλύπτον δι' ἡμιεπισήμου ἀνακοινωθέντος των τὰς ἀπὸ μακροῦ συνεχιζομένας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν λεγομένων ἀνατολικῶν κινεζικῶν σιδηροδρόμων, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται πράγματι ἡ σκοπίμως παρελκυστικὴ τακτικὴ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Μαντζουρίας. Οἱ σιδηρόδρομοι αὐτοί, διασχίζοντες τὴν Μαντζουρίαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὰ σύνορα δηλαδὴ τῆς Ὑπερβαϊκάλης μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ λιμένος τοῦ Βλαδιβοστὸκ, ἀνήκουν εἰς τὰ Σοβιέτ. Ἀποτελοῦν δέ, ὡς ἑπόμενον, πρῶτης τάξεως βάσιν προπαγάνδας σοβιετικῆς ἐντὸς τῶν μαντζουριανῶν ἐδαφῶν. Κατὰ τοὺς Ἰάπωνας, ἀποτελοῦν προσθέτους, εἰς χείρας τῶν Σοβιὲτ, πρώτης τάξεως στήριγμα καὶ καταφύγιον διὰ τοὺς λῃστάς, οἱ ὁποῖοι λυμαίνονται τὸ κράτος τῆς Μαντζουρίας, ἐπίσης δὲ καὶ ἐστίαν στασιαστικῶν ἐξεγέρσεων. Εἶνε εὐνόητον, συνεπῶς, ὅτι ἡ Ἰαπωνία θὰ «ἀρπάξῃ τὴν εὐκαιρίαν» διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Σοβιέτ. Διότι ἡ εὐκαιρία εἶνε μοναδικὴ καὶ τώρα, οἱ δὲ λόγοι ποὺ ἐξωθοῦν τὴν Ἰαπωνίαν εἰς δράσιν παραμένουν πάντοτε σοβαροί. Πράγματι, ἡ Ἰαπωνία ἔχει κάθε συμφέρον νὰ θέλῃ νὰ ἀπαλλαγῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ρωσσικοῦ ὄγκου τῶν Σοβιὲτ ἀξιόνυστα ἐκ νέου. Ὁ τόνος τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ Τύπου τόσον ἀρθρογραφίας τοῦ Τύπου τόσον τῆς ἀναφωνήσεως μερικῶν ἀγωνιστῶν ὑμνῳδοί του. Καὶ ἂν ἀκόμη συνεκέντρωνε μίαν πενιχροτάτην πλειονοψηφίαν, τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν κάλπην τῆς ψηφοφορίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως δὲν θὰ εἶχον τὴν σημασίαν, ποὺ θὰ εἶχον, ἐὰν ἐρρίπτοντο εἰς μίαν ἐκλογὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἔναντι τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Ζαΐμη θὰ εὑρίσκετο, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ζηλήμονος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς προτιμήσεως μεταξὺ τῶν δύο καὶ τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανεν εἰς τῶν ὑποψηφίων, δὲν θὰ ἐσήμαινον καμμίαν ἀπολύτως ἐχθρικὴν πρὸς αὐτὸν διάθεσιν. Ἐνῶ εἶνε αὐτονόητον καὶ βεβαιότατον, ὅτι τὰ «ὄχι», τὰ ὁποῖα θὰ ἐλάμβανεν ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ἦσαν ἐρμηνευτικὰ μιᾶς δξυτάτης ἀντιδράσεως ἐναντίον του, μιᾶς ἐπικινδύνου ἐξαναστάσεως, μιᾶς βιαίας ἀναφλέξεως παλαιῶν παθῶν, ἀποτόκων τοῦ ἐθνοφθόρου ἐθνικοῦ διχασμοῦ τῆς παρελθούσης εἰκοσαετίας, διχασμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος διεδραματίσε πρόσωπον πρωταγωνιστοῦ.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀναδαύλισις παλαιῶν παθῶν θὰ εἶχεν ὡς μοιραίαν καὶ ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὸν σοβαρώτατον κλονισμὸν αὐτοῦ τούτου τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ ὑφίστατο, ἀδίκως, τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀντιδράσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀγνοοῦν ὅλα ταῦτα. Καὶ, ἐὰν, ἐν ἐπιγνώσει αὐτῶν, ἐπιμένουν νὰ ἐκλέξουν τὸν κ. Βενιζέλον, ἀς σταθμίσουν ἀπὸ τοῦδε τὰς εὐθύνας αὐτῆς τῆς πράξεώς των ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀγώνων τοῦ Ζάγκρεμπ

Διατί αἱ Βαλκανιάδες θὰ ἔπρεπε νὰ τελοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀγωνιστικῆς παραδόσεως

Τὰ νέα ποὺ μᾶς ἔφερε τὸ χθεσινὸν ταχυδρομεῖον ἀπὸ τὴν Κροατικὴν πρωτεύουσαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς μερικῶν ἀγωνισμάτων κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Ε' Βαλκανιάδος καὶ ὡς πρὸς τὴν στάσιν τοῦ κοινοῦ ἔναντι τῶν ἀθλητῶν, ἐφ' ὅσον ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα, καὶ θ' ἀνταποκρίνωνται, ἀσφαλῶς, δεδομένης τῆς ἀναμφισβητήτου καλῆς πίστεως τοῦ μεταβιβάσαντος αὐτά, μᾶς δίδουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διατυπώσωμεν μερικὰς γενικὰς σκέψεις καὶ νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων ἀπόψεις τινάς, ἀξίας ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Δὲν πρόκειται, φυσικά, νὰ κακίσωμεν κανένα καὶ θὰ ἦτο παράλογον ν' ἀξιώσωμεν ἀπὸ ἄλλους νεωτέρους μας εἰς τὴν Ἱστορίαν νὰ ἔχουν τὰς αὐτὰς ἀθλητικὰς παραδόσεις μὲ τοὺς Ἕλληνας, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀγωνιστικὴ ὑπῆρξεν ἀπὸ τοῦ ὀγδόου π. Χ. αἰῶνος ταυτόσημος πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς ἱερᾶς ἐκεχειρίας. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἂν ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πρὸς πόλεμον προπαρασκευὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν μεταξὺ αὐτῶν αἰσθημάτων πικρίας καὶ μίσους διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἄλλων, θὰ ἦτο, μὰ τὴν ἀλήθειαν, μία κακὴ ἰδέα καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθῇ. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες πρῶτοι, ἀπὸ τοῦ 776 π. Χ., ὁπότε ὁ Ἰφιτος ἐτέλεσεν εἰς τὴν Ἱερὰν χώραν τῶν Ἠλείων τὴν πρώτην ἐπίσημον Ὀλυμπιάδα, ἀπέδωκαν εἰς τοὺς ἀγῶνας τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν μιᾶς ἀπροσώπου προσπαθείας πρὸς αὐθυπερτέρησιν τοῦ ἀνθρώπου γενικῶς διὰ τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως, ὄχι μόνον τῆς σωματικῆς ρώμης, ἀλλὰ καὶ τῆς δραστηριότητος, τῆς θελήσεως, τοῦ θάρρους καὶ τῶν εὐγενεστέρων χαρισμάτων του. Διὰ τὸν λογον αὐτόν, ὅταν οἱ σπονδοφόροι τῶν Ἠλείων ἀνήγγελλαν τὴν προσεχῆ ἔναρξιν τῶν ἀγώνων, οἱ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης πολέμιοι, κατέθεταν τὰ ὅπλα καὶ ἔσπευδαν ἀδελφωμένοι εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Ἀλτεως διὰ νὰ διεκδικήσουν τῆς νίκης τὸν κότινον. Οἱ Ἠλεῖοι κριταὶ τῶν ἀγώνων οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ μεροληπτήσουν, δικαίως δὲ ἐκαυχήθησαν, τὸ 580 π. Χ., ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ὅτι «δικαιότατα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Οὐλυμπίᾳ ἀγῶνα πάντων ἀνθρώπων». Τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν παράδοσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀγωνιστικῆς ἠθέλησαν νὰ συνεχίσουν καὶ οἱ σχόντες τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν τῆς ἀναβιώσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ὁ βαρῶνος Κουμπερτέν, ὁ ἡμέτερος Δημήτριος Βικέλας καὶ οἱ ἄλλοι πρωτεργάται τῆς ὁλυμπιακῆς ἰδέας ἐθέσισαν τὴν ἐπίσημον τέλεσιν τῶν διεθνῶν ἀγώνων μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐξυπηρετοῦν οὕτω τὴν μεγάλην προσπάθειαν τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ἐχειροκρότησαν ὅλοι μὲ ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἰδέαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Οὐδεμίαν, ἐναντίον οὐδενὸς ἔχει αἰχμὴν, παραμένει δὲ ἀνοικτὸν διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Βουλγαρίας. Οὕτω τὸ Σύμφωνον τοῦτο δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ Μέγας Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ ὡς τὸ Καταστατικὸν τῆς Βαλκανικῆς Οἰκογενείας.

Ἐκ τῶν διπλωματικῶν τούτων ἐγγράφων καταφαίνεται πόσον διαυγὴς καὶ σαφὴς εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶνε ἡ περιφρούρησις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς ἀνασυγκρότησιν. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ λησμονηθῇ, ὅτι μετὰ τὴν εἰρήνην τῆς Λωζάννης τῷ 1923 ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη ἐνώπιον κολοσσιαίων προβλημάτων, ὧν τὸ ἀποκαλύπτον δι' ἡμιεπισήμου ἀνακοινωθέντος των τὰς ἀπὸ μακροῦ συνεχιζομένας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν λεγομένων ἀνατολικῶν κινεζικῶν σιδηροδρόμων, ἐκ τῶν ὁποίων καταφαίνεται πράγματι ἡ σκοπίμως παρελκυστικὴ τακτικὴ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Μαντζουρίας. Οἱ σιδηρόδρομοι αὐτοί, διασχίζοντες τὴν Μαντζουρίαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὰ σύνορα δηλαδὴ τῆς Ὑπερβαϊκάλης μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ λιμένος τοῦ Βλαδιβοστὸκ, ἀνήκουν εἰς τὰ Σοβιέτ. Ἀποτελοῦν δέ, ὡς ἑπόμενον, πρώτης τάξεως βάσιν προπαγάνδας σοβιετικῆς ἐντὸς τῶν μαντζουριανῶν ἐδαφῶν. Κατὰ τοὺς Ἰάπωνας, ἀποτελοῦν προσθέτους, εἰς χείρας τῶν Σοβιὲτ, πρώτης τάξεως στήριγμα καὶ καταφύγιον διὰ τοὺς λῃστάς, οἱ ὁποῖοι λυμαίνονται τὸ κράτος τῆς Μαντζουρίας, ἐπίσης δὲ καὶ ἐστίαν στασιαστικῶν ἐξεγέρσεων. Εἶνε εὐνόητον, συνεπῶς, ὅτι ἡ Ἰαπωνία θὰ «ἁρπάξῃ τὴν εὐκαιρίαν» διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Σοβιέτ. Διότι ἡ εὐκαιρία εἶνε μοναδικὴ καὶ τώρα, οἱ δὲ λόγοι ποὺ ἐξωθοῦν τὴ

Θεάματα

(Ἀναγγελματοι—ἐπεφερεν)
ΑΘΗΝΑΙΩΝ. «Ἡ Ἀγάπη μας» μὲ κόμισσα.
ΑΙΛΙΑ. «Ἡ Ἀγάπη μας» μὲ Ἀνν Ὀντρᾶ.
ΑΕΔΟΣ. (Πάτησις τοῦ Ἀετοῦ). Διάγωνισμός ἀσκήσεως.
ΕΡΕΤΡΙΑΙ. «Τὸ νοῦ σου, Πολυπόθητε».
ΛΟΥΟΥΡΑ. «Κοπίζ».
ΜΑΝΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη».
ΑΛΟΥ. «Ἡ Λέκκα». Μ' σκέρτσο.
ΑΥΓΗΚΟ. «Τὸ κορίτσι τῆς Ἀθήνας».
ΟΔΕΙΣ. (Ἐξάρχεια). Ἡ ἀνεμοστρόβιλος.
ΠΕΡΟΚΕ. «Τιμούμαι».
ΡΙΑΛΤΟ. (Ἑλλὴν Κιλικίας). «Ἀνάθεμα μὲ κόν». Βλαχοκόκκινα.
ΣΑΛΑΡΤΗΣ. «Ἀλλὰ κοινοβούλιο πράξομεν».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ (Κυψέλη). «Ἡ πυροβόλαινα Ἀλεξάνδρα».
ΑΑΚΑΖΑΡ. «Ἀνὸς Ζωζέτ. γυναῖκα μου».
ΑΘΗΝΑ. «Κυρτέλα».
ΑΘΗΝΑΓΚΟΝ. «Ἐπιβολὴ τοῦ Παραδείσου».
ΒΕΡΑΝΖΑΝ. «Ἡ γυμνὴ βασιλισσα».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἔχω καὶ ἐγὼ ἀστραπάτορα».
ΕΚΕΙΣΙΑ ΣΑΠΡΟΥΙΔΑΝ. «Ἡ κόμη μου».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ σύνθημα».
ΕΤΕΡΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Γρανάβου».
ΕΥΤΕΡΠΗ. «Ἡ ἀδυνατὴ μου».
ΖΕΥΦΟΣ. «Ἀγκαλιάσματα».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἀνταρσία».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀντίρρεψις».
ΛΥΒΕΙΑΙΑ. «Ἡ ἀγάπη στὸ Βλαστηρό».
ΜΥΤΕΛΗ. «Τὸ πολύτιμο τῶν ἀνίων».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Γρανάβου».
ΠΟΛΕΣ. «Ἔξω κόσμε».
ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ἀνταρσία τῆς ἀγάπης».
ΠΕΛΟΠΙΟΝ. «Ἀνταρσία τῆς ἀγάπης».
ΠΙΝΟΣ. «Μὲ μικρούλα σὲ ἀγαπῶ».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς γυναῖκας μου».
ΠΑΝΙΟΝΙΟΝ (Ἀπόκρεω). «Τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου».
ΠΕΥΚΑ (ἀφίξεις «Ἀγγελίας»). Βαρυκ. Σοφία Ἀ. Ἀ.
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ρωμάντζο μιᾶς νυφούλας».

Πειραιώς καὶ Προαστείων

ΕΤΟΥΑΛ (Κολλέγιο). «Ἔχω ἕνα γάμο».
ΙΡΙΣ (Ἀγ. Δημητρίου). «Ἡ ἀγάπη μου».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φάληρον). «Τὸ κορίτσι τοῦ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ (Περαιώς). «Ἡ πόρτα κὶ ἀν κομμένη».

Ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1340 μ.). 6.15 μ.μ. Τραγούδια χορεύοντας τὴν Τετάρτη. 6.40 μ.μ. Δίσκοι. 8.15 μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν ΒΙΕΝΝΑ. ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ. Ἔργα τοῦ Μοτσάρτ. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτικη.
ΒΕΛΓΡΑΔΙ (343.5 μ.). 7.05 μ.μ. Τζαζ. 7.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ζάγρεμπ φυσ σκέρτσο. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτικη.
ΒΕΡΟΛΙΝΟ (1571 μ.). 6.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν ΒΙΕΝΝΑ. 8.30 μ.μ. ΝΑΥΜΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΑΙΑΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ. Ἔργα τοῦ Μοτσάρτ. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτικη.
Ραντιγιὰ (1412 μ.). 5.15 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ. 6.15 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ. 9.30 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ. 9.35 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ. 10.45 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ. 11.30 μ.μ. Ἐπιστρεφόμενος ἀνεμιστὴρ.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (329 μ.). 6.10 μ.μ. Γενικὴ μουσικὴ. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 10.10 μ.μ. Γενικὴ μουσικὴ. 10.40 μ.μ. Γενικὴ μουσικὴ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (392 μ.). 6.15 μ.μ. Τζαζ. 9 μ.μ. «ΚΑΡΜΕΝ», ὄπερα τοῦ Μπιζέ.
ΒΟΡ. ΠΙΤΑ. ΣΥΚΡΟΤΗΜΑ. (422—1875 μ.). 6.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ρώμη. 8 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ρώμη.
ΠΡΑΓΑ (348 μ.). 5.40 μ.μ. Δίσκοι. 6.10 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτικη. 9.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα. 10.10 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτικη. 11.20 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα.
ΡΩΜΗ (421—283 μ.). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 8.45 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα. 9.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα. 10.10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα. 11.20 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀστράβα.
ΣΟΦΙΑ (1571 μ.). 6.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ρώμη. 8.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ρώμη. 10.10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ρώμη.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΩΡΑ 10 ΠΡΟ Μ. Μ.
ἀκριβῶς
ΣΤΑΔΙΟΝ
Ἀποθέωσις τοῦ παλιοῦ ἑλληνικοῦ τραγουδιοῦ
ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ
ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ
Η ΜΕΓΑΛΕΙΟΔΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ
Ἐπὸ τὴν προστασίαν
ΤΟΥ Ε. Ο. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΚΑΝΤΑΔΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
250 ΑΝΔΡΙΚΑΙ ΦΩΝΑΙ
100 ΚΙΘΑΡΕΣ - ΜΑΝΤΟΛΙΝΑ
Συμμετέχουν
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΠΑΛΛΑΔΙΟΣ ΧΟΡΩΔΙΑ
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τῶν κ. κ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ
ΚΟΝΤΗ - ΓΛΥΚΟΦΡΥΔΗ
Βολίστ
κ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Διοργάνωσις:
ΚΛΑΜΠΤΣΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἀταφόρος Ἀμαλίας 4
Τηλ. 96.454
ΤΙΜΑΙ 10 - 20
ΣΗΜ. — Τὸ κατω δίλεπτο μὲ τοὺς ἀξίους τοῦ Σταδίου Δαρ. 31.
Παρακαλεῖται τὸ κοινὸν νὰ προσέλθῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν συναυλίαν.
Εἰδήσεις πωλοῦνται εἰς τὰ ἐπιλοιπὰ περίπτερα τοῦ Σταδίου (Ὀμόνοια, Χαντεῖα, Ἑπτὰ Ὁδοὶ, Οἰκονομίου, Σύνταγμα, Λάμπαρη).
Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὰ πρὸ τοῦ Σταδίου περίπτερα.

Ο ΤΡΥΓΗΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ

Φίλοι εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ὁ τρυγητὴς τῶν ἀμπελιῶν τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Μεγάρων θὰ ἀρχίσῃ τὴν Δευτέραν τῆς τοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους τούτου ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Γεράνειον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τὴν κατωτέρω τῆς ἀγρονομίας τῶν ἀγρονόμων Λευτέρου Γιαννόπουλου καὶ Δημ. Κ. Γρηγορίου, ἐπὶ μέρει σιμέρου ἡμιπολοῦ ἀνέμου καὶ ἀβέβαιου ἀμίτου εἰς ποιότητα καὶ ἀπόκτησιν ἀμπελοφύλλου ἐνδεικνυομένου ἀνεφοδιασμοῦ τῶν ἀμπελιῶν καὶ ἀποφυγὴν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀμίτου χρόνου.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Αὐτοκτονία μετὰ πατάγου

Ὁρίστε καὶ ἡ τελευταία λέξις τῆς—μὴ αὐτοκτονίας! Παίρνετε ἕνα σωληνάριον κονίνο, πατᾶτε τὴν μεγάλην σπόρταν νὰ...μὴν πεθάνετε, πατᾶτε ἕνα παγωτόν, πατᾶτε τρία-τέσσερα ποτήρια ἐνεργοῦ τοῦ πάγου, πατᾶτε καὶ ἕνα ὀλίγον Μπεντέρ καὶ ἐπειτ' ἀνοίγετε κάσσα ἀρχίζετε νὰ ξεφυλλίζετε εἰς τὴν κατεῖαν τοῦ θαλλοῦ τὴ εἰς σιόσηφον ἀπὸ τὸν μουτίκο-κομμίκη πλεῖστα θέλετε!... Ἔτσι, ἔχετε τὴν δεσπόσυνα, ὅτι θ' αὐτοκτονήσετε, ὅτι δὲν θὰ πεθάνετε, ὅτι θὰ γίνετε ἀθάνατοι θέαμα καὶ δημόσιον ἀνάγνωσμα καὶ ὅτι δὲ πρόκειται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπαναλάβετε κανεὶς μιᾶν ρεβλεψιὰ. Διότι, περὶ αὐτοῦ πρόκειται... Οἱ ἐντυχεῖς αὐτοκτονοῦντες, γλυτώνουν μὲ τὴν πάνω ἀπὸ τὴν ἔμμονην ἰδέαν τῆς αὐτοκτονίας μὲ τὴν δόσιν κονίνου (ἐφόνευε δίπαρα καὶ φέρουν εἰς τὰς σκέψεις αὐτάς, ὅχι κάτω ἡ ἀθάνατος. Ὅταν ἀποστῆν τὴν πτωμίκην τὴν πτωμαλὴν φτάνει ἡ συνεκτικοφόνος πλήθος, ἡ μόνη συνήθως, ἐνῶ ἀκόμη ἐπαναλαμβάνει ἡ σκέψις τῆς—αὐτοκτονίας δὲ λόγον ἐφορεῖ πλέον!... Ὅλοι ἐνεργοῦν ἄλλοι λόγοι πηγαίνουν περίπατο, ἀνὰ ἡ ἔρως, καὶ ἡ συζυγικὴ ἀπιστία, καὶ διάφορες τοιοῦτοι ἀλλόκοτοι λόγοι, τοῦ ὁποίου τὸ κέντρον τὸν δηλοποιεῖ ἀνεκφράστως.

Ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν βασίμους λόγους νὰ ἔχουν θυμὸν καὶ νὰ ἀποφασίσουν τὴν αὐτοκτονίαν—καὶ τόσον πλήθος ἔχουν τὴν ἀφορμὴ νὰ ἀποφασίσουν τὴν αὐτοκτονίαν διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ἀλλόκοτον ἀλλόκοτον ἀλλόκοτον

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΚΤΡΟΠΑ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΙΚΗΣΑΝΤΕΣ ΜΕ ΠΕΡΙΦΑΝΗ ΧΡΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑΝ

ΑΠΕΚΛΕΙΣΘΗΣΑΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΚΡΙΤΟΥ

ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΕΔΗΛΩΣΑΝ ΑΠΟΧΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΣΧΕΘΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΖΑΓΚΡΕΜΠ, 29. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ σκυταλοδρομία, ἐπαναληφθεῖσα, ἔδωσε λαμπρὰν ἑλληνικὴν νίκην καὶ νέον βαλκανικὸν ρεκὸρ 3.07'. Ἡ γιουγκοσλαυϊκὴ ὁμὰς ὑστέρησε κατὰ τριάκοντα μέτρα. Μολαταῦτα οἱ κριταὶ Γιουγκοσλαῦοι, θέλοντες παντοιοτρόπως ν' ἀναδείξουν νικητὰς τοὺς Γιουγκοσλαύους, ἀπέκλεισαν τοὺς Ἕλληνας, διότι ὁ Σακελλαρίου, προηγούμενος εἰς τὴν ἀλλαγὴν, ἔτρεξεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν γραμμὴν τοῦ στίβου. Ἡ διαγωγὴ τοῦ κοινοῦ, ἀποδοκιμάσαντος τὴν ἑλλην. ὁμάδα, ὑπῆρξε σκανδαλώδης. "Οταν τὰ μεγάφωνα ἀνήγγειλαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν, ὁ παν-ζουρλισμὸς καὶ τὸ παραλήρημα τῆς χαρᾶς ἦσαν ἀπερίγραπτα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγώνος οἱ θεαταὶ ἐνεθάρρυναν τοὺς Γιουγκοσλαύους. Ἀντιθέτως, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἀθληταὶ ἀπὸ τὰν ἑξέδρὰν ἐζητωκραύγαζον, ὁ Γιουγκοσλαῦος κριτὴς ἀνέσυρε περίστροφον. Τὰ σημερινὰ γεγονότα, συνδυαζόμενα πρὸς δηλώσεις τῶν Γιουγκοσλαύων ὅτι ὀπωσδήποτε θὰ κερδίσουν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν, ἔπεισαν τοὺς ἀθλητὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅτι τοῦς εἶνε ἀπηγορευμένον νὰ κερδίσουν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ζάγκρεμπ. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος ἀρνοῦνται νὰ συνεχίσουν τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἐὰν δὲν ἀναγνωρισθῇ ἡ σημερινὴ νίκη καὶ δὲν δοθοῦν ἐγγυήσεις ὁριζομένου ὡς κριτοῦ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Οἱ βαλκανικοὶ ἀντιπρόσωποι ἔχουν ταχθῆ μὲ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀναγνωρίζουν τὸ δίκαιον τούτων.

Σημ. «Πρωΐας».— Τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα ἀναφέρει ὡς χρόνον, τὸν ὁποῖον ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐπέτυχε νικήσασα εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν, 3.07. Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ λάθους κατὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ τηλεγραφήματος, ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς κατέρριψεν ὄχι μόνον τὸ προηγούμενον ἑλληνικὸν καὶ βαλκανικὸν ρεκόρ, ἀλλὰ καὶ τὸ παγκόσμιον, τὸ ὁποῖον εἶνε 3.08.2.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 29. (Ἀθην. Πρακτ.).— Σήμερον, ὡς ἀνεμένετο, ἐπανελήφθη τὸ ἀγώνισμα τῆς σκυταλοδρομίας, κατόπιν τῆς ἐνστάσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος. Ὁ σημερινὸς ὅμως ἀγὼν παρέμεινεν ἄνευ ἀποτελέσματος, συνεπείᾳ, ὡς λέγεται, σφάλματος τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσεν ὁ διαιτητὴς καὶ τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὸν ἀποκλεισμόν της. Κατόπιν τούτου παρέμεινε νικήτρια ἡ γιουγκοσλαυϊκὴ ὁμάς.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΖΑΪΜΗ

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Δεκέλειαν τὸν Προέδρον τῆς Δημοκρατίας, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν περίπου. Ἡ συνομιλία περιεστράφη ἐπὶ τῆς γενικωτέρας καταστάσεως, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀναπτύξαντος διεξοδικῶς πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀπόψεις του.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ συνομιλία ἐπέτρεψε τὴν διαπίστωσιν πλήρους ταυτότητος ἀντιλήψεων μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως.

Τονίζεται ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως ὑφίσταται ζήτημα διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Ζαΐμη τῆς ἐπανεκλογῆς του ἐκ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως μόνον, τὰ δὲ ἀντιθέτως γραφόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιπολιτευομένου Τύπου δὲν εἶνε ἀκριβῆ. "Αλλως τε τοιοῦτον ζήτημα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιμιουργηθῇ, διότι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐκλέγει ἡ πλειοψηφία τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων. Ἡ πλειοψηφία αὐτὴ εἶνε ἤδη ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη, ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικῶς ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ Ἀντιπολίτευσις θὰ συνταχθῇ μὲ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ζαΐμη.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ τῶν κύκλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ληφθεῖσαν ἐπιστολὴν ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Βενιζέλος ἐπαναλαμβάνει ὅτι, διαρκούσης τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπουσίας του, εἰς οὐδεμίαν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἀπαφὴν ἦλθεν οὔτε μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, οὔτε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου.

Κατὰ τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος εἰς προσφατον συνομιλίαν του ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτευούσῃ διετύπωσε τὴν πρόβλεψιν ὅτι «τελικῶς ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῇ νὰ δεχθῇ τὴν συνεννόησιν ἐπὶ τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων».

Ὑπῆρχον, ἐξ ἄλλου, πληροφορίαι, καθ' ἃς ὁ κ. Βενιζέλος, ἀνεξαρτήτως τῆς τελικῆς ἀποφάσεως τῶν κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συναισπισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν αὐτῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς, δὲν φαίνεται συμφωνῶν εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τῆς ἰδικῆς του ὑποψηφιότητος ὡς ἀντιπάλου τῆς τοῦ κ. Ζαΐμη.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται μὴ ἀποκρύπτων εἰς πρόσωπα τοῦ στενοῦ του περιβάλλοντος τὴν πικρίαν του, διότι ὑπὸ ὁπαδῶν του καὶ συμπραττόντων μὲ τοὺς Φιλελευθέρους παραγόντων ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις περὶ τῆς ὑποψηφιότητος του, εἰς τὴν ὁποίαν διαβλέπει προθέσεις πολιτικῆς ἀχρηστεύσεώς του καὶ δυσχερῶς ἀποκρυπτομένην σπουδὴν διὰ τὴν διαδοχήν του εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματός του.

Η "ΜΠΕΡΛΙΝΕΡ ΤΑΓΚΕΜΠΛΑΤ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Ἡ «Μπερλίνερ Τάγκεμπλατ» τῆς 26ης Αὐγούστου δημοσιεύει τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Πρακτορείου «Νέα τῆς Εὐρώπης»:

«Ὡς ἐξηκριβώθη πλέον, ὀφείλεται εἰς ἁπλῆν σύμπτωσιν τὸ γεγονὸς, ὅτι τὸ παρασκευαζόμενον ἐν Ἀθήναις ἀνατρεπτικὸν κίνημα ἀπεκαλύφθη ἐγκαίρως. Ἐὰν ὁ Κωνσταντόπουλος δὲν κατετόπιζε τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ μέχρι καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν του προπαρασκευαζομένου κινήματος, ἡ ἐπικράτησίς του θα ἦτο πλήρης, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βενιζέλος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, στρατήγου Κονδύλη, κατηγορῶν αὐτὸν ἐπὶ δικτατορικαῖς τάσεσι. Πολὺς ὡσαύτως γίνεται λόγος τὸν τελευταῖον καιρὸν περὶ παλινορθώσεως τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἤτις θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὸν τερματισμὸν τῶν κομματικῶν διαμαχῶν. Εἰς τὰς διαδόσεις αὐτὰς ἔδωσε προφανῶς λαβὴν ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τούτοις ὁ Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς μεγάλης κομματικῆς δυνάμεως καὶ τὸν ὁποῖον πρέπει κανεὶς νὰ ὑπολογίζῃ σήμερον, καταπολεμεῖ τὰς προσπαθείας ταύτας. Ἐναντι ἐνδεχομένης μοναρχικῆς κυβερνήσεως, ἡ στάσις του θὰ εἶνε πολὺ ἐχθρικωτέρα τῆς ἐπιδεικνυομένης ἔναντι τοῦ σημερινοῦ συστήματος. Ἡ ἀναμενομένη προσεχῶς ἐπιστροφὴ τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα πρόκειται νὰ διευκρινισῃ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν κατάστασιν.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΟΓΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΛΗΦΘΕΙΣΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας ἐκ Πατρῶν, αἱ ληφθεῖσαι ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος ἀποφάσεις δὲν φαίνονται ἱκανοποιοῦσαι ἀπολύτως τοὺς παραγωγοὺς εὐγενῶν ποιοτήτων σταφίδος, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγικῶν βαρῶν θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος.

Κατὰ τοὺς κύκλους τῆς σταφιδαγορᾶς Πατρῶν, παρ' ὅλα τὰ ὑποτιμητικὰ μέτρα, ἡ ἐξαγωγὴ σταφίδος δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 30 ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον τῆς περυσινῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Α.Σ.Ο. θὰ ζημιωθῇ ὁπωσδήποτε περὶ τὰ 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Χθὲς ἡ σταφιδαγορὰ τῶν Πατρῶν παρουσίαζεν ἐπιφυλακτικότητα καὶ σχετικὴν στασιμότητα. Τὰ δελτία ἔκλεισαν τὴν μεσημβρίαν διὰ τὸν Σεπτέμβριον εἰς 3030 καὶ διὰ τὸν Ὀκτώβριον εἰς 3010. Ἡ σταφὶς Πύλου ἔφθασε τὰς 3450 δραχμάς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Ἐμπορίου κ. Τριανταφύλλη, μετέβη χθὲς εἰς τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν, ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Ἡ συνεργασία αὕτη ἀπέβλεπεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς διατυπωθείσας ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπὸ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Σακελλαροπούλου μομφὰς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

ΚΑΛΑΜΑΙ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Α.Σ.Ο. κρίνονται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα σταφιδικῶν κύκλων ὡς ἱκανοποιητικαὶ διὰ τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς, καθ' ὅσον, μολονότι ἡ δελτιοποιουμένη σταφὶς ἔρχεται πρὸς 7 δραχ. κατ' ὀκᾶν, ἐν τούτοις λόγῳ τῶν εὐεργετικῶν μέτρων τοῦ ΑΣΟ, θὰ πωληθῇ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῶν 8 ½ δραχ., διότι θὰ ἀνεχωρίασθοῦν ὅλα τὰ δελτία εἰς τὴν Ἀγροτικὴν καὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τρόπον ὥστε αὐτομάτως νὰ ἐπέλθῃ ὕψωσις τῆς τιμῆς τῶν δελτίων, τὰ ὁποῖα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ φθάσουν τὰς 3.300 δραχ. κατὰ χιλιόλιτρον.

Ἡ ἐντύπωσις αὕτη κρατεῖ ἐκ συμφώνου εἰς ὅλους τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τὴν κρίσιμον οἰκονομικὴν καμπήν, ἣν διέρχεται ὁ Α.Σ.Ο. καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀπόλυτον ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν πρὸς τὸν ὀργανισμόν των. Παρὰ ταῦτα, οἱ ὑποτιμηταί, παροτρυνόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν παραγόντων, ὑποκινοῦν τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς εἰς ἔνοπλα συλλαλητήρια ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ ἐναντίον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ νομοῦ μας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀποκομίσουν κομματικὰ ὀφέλη. Ἀλλ' οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ δὲν δίδουν σημασίαν εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ὀργανωτὰς τῶν συλλαλητηρίων, οἵτινες, ὡς κατεδείχθη, κατὰ τὰ προηγούμενα συλλαλητήρια, δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, διὰ τὸν καθορισμὸν δηλαδὴ ὑψηλῶν τιμῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν δημιουργίαν πραγμάτων εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Μεσσηνίους βουλευτάς.

Χαρακτηριστικὸν, ἐξ ἄλλου, τῆς προσηλώσεως τῶν σταφιδοπαραγωγῶν μας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἶνε καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα ἡ κομματικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ ζητήματος, ὅλοι δὲ οἱ ἡγούμενοι τῆς κινήσεως τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἀνήκουν εἰς τὴν ἀντιβενιζελικὴν Ἰδεολογίαν.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΗ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Καλαμῶν οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσήνης καὶ Καλαμῶν συνελθόντες χθὲς ἐξέδωκαν ἀνακοινωθὲν δι' οὗ ζητοῦν ἀναθεώρησιν τῶν ληφθεισῶν προχθὲς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Α. Σ. Ο. ἀποφάσεων καὶ καθορισμὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν πλεονασμάτων εἰς 3.400 δραχ. τὸ ἐλάχιστον. Τὸ ἀνακοινωθὲν τάσσει τετραήμερον προθεσμίαν διὰ ἀποδοχὴν τοῦ ἀνωτέρω ὅρου ἄλλως ἀπειλεῖ τὴν κάθοδον εἰς ἔνοπλα συλλαλητήρια.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΒΟΛΟΣ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λαρίσης ὅτι εἰς τὴν ἐκεῖ μικρὰν ἀποθήκην ἐκρηκτικῶν ὑλῶν τοῦ τάγματος γεφυροποιῶν, κειμένην πλησίον τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ, ἐσημειώθη σήμερον τρομακτικὴ ἔκρηξις. Ἐκ τῆς ἐκρήξεως ὑπέστησαν ρωγμὰς αἱ περὶξ τῆς ἀποθήκης εὐρισκόμεναι οἰκίαι. Ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἐσημειώθησαν. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 250.000 δρχ. Ἀνακρίσεις ἐνεργεῖ τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ κ. ΣΓΟΥΡΟΥ

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΕΞΑΓΡΙΩΘΕΝΤΕΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΟΥΝ ΕΙΣ ΑΝΤΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΑΠΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟΝ "ΠΑΝΘΗΡ,, ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Περιτήνθην ἐσπερινὴν τῆς χθὲς ὁ Νομάρχης Ἡρακλείου κ. Μιχ. Σγουρὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Ἰατροῦ κ. Κεφαλογιάννη καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Λαϊκοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου κ. Κουβάκη, ὑπέστη δολοφονικὴν ἐπίθεσιν ὑπὸ τοῦ ὀπωροπώλου Ἀντωνίου Ἀσμανοπούλου, πρόσφυγος ἐκ Νυμφαίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐτῶν 45. Ὁ δολοφόνος ἐπυροβόλησεν ἐναντίον τοῦ κ. Σγουροῦ καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν δύο Λαϊκῶν πολιτευτῶν ἐπανειλημμένως διὰ περιστρόφου ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως. Δύο τῶν σφαιρῶν εὗρον τὸν Νομάρχην εἰς τὸ στῆθος καὶ τοῦ ἐπροξένησαν ἰσάριθμα τραύματα, ἕν τυφλὸν εἰς τὸν στόμαχον καὶ ἕτερον εἰς τὸ ἀριστερὸν ἡμιθωράκιον.

Ὁ κ. Κεφαλογιάννης, πυροβοληθεὶς ἐπίσης, φέρει δύο τραύματα, ἕν διαμπερὲς τῶν χειλέων τοῦ ἥματος καὶ ἕτερον διαμπερὲς εἰς τὸν στόμαχον.

Τὰς δύο τελευταίας σφαίρας ὁ δολοφόνος ἔρριψε κατὰ τοῦ προέδρου τοῦ Λαϊκοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου κ. Κουβάκη, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὸ στῆθος.

Ὁ δράστης εὐθὺς μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ, συλληφθεὶς ἀργότερον διὰ συντόνων ἐνεργειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Χιλιάδες κόσμου συνέρρευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δράματος καὶ ἐξεδήλουν παντοειδῶς τὰς συμπαθείας των πρὸς τὰ θύματα τῆς στυγερᾶς δολοφονίας.

Οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν ἀμέσως εἰς τὴν πλησιεστέραν κλινικὴν, ὅπου καὶ παρεσχέθησαν εἰς αὐτοὺς αἱ πρῶται ἰατρικαὶ βοήθειαι. Δυστυχῶς αἱ σφαῖραι τοῦ δολοφόνου ἔχουν πλήξει θανασίμως τὸν νομάρχην κ. Σγουρὸν, οὐδεμία δὲ ἐλπὶς διασώσεώς του ὑπάρχει.

Ἡ κατάστασις ἐπίσης τῶν κ. κ. Καφελογιάννη καὶ Κουβάκη εἶνε σοβαρωτάτη.

Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη εἰς Χανιὰ ἡ πληροφορία τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας, ἀνεχώρησαν ἀμέσως καὶ ἔφθασαν ἐνταῦθα τὴν 3ην πρωϊνὴν ὁ γεν. διοικητὴς κ. Ἀποσκίτης καὶ ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς κ. Πατεράκης.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐγνώσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης:

«Περὶ 8ην μετὰ μεσημβρίαν σήμερον, ἄγνωστος, ὁ ἀγνώστου λόγους, ἐτραυμάτισεν ἔξωθι πρωτοδικεῖου Ἡρακλείου Νομάρχην Ἡρακλείου Σγουρόν, πολιτευτὴν Κεφαλογιάννην καὶ πολίτην Ν. Κουβάκην. Δράστης ἐξηφανίσθη. Αἴτια ἐγκλήματος μέχρι στιγμῆς ἀγνοοῦνται. Κατάστασις τραυματισθέντος σοβαρά. Νομάρχης φέρει τραύματα διαμπερὲς στομάχου καὶ ὁπισθοκάρδιον.

Ὑπουργὸς Ἀποσκίτης».

Ἕτερον τηλεγράφημα ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τηλεφωνικὴν ἀναφορὰν διοικήσεως χωροφυλακῆς Ἡρακλείου, δράστης δολοφονικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Νομάρχου Σγουροῦ καὶ λοιπῶν συνελήφθη. Ὀνομάζεται Ἀντώνιος Ἀσμανόπουλος ἢ Νυφιώτης, ἐτῶν 45, σταφυλέμπορος, πρόσφυξ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. Οὗτος ὁμολογεῖ τὴν πρᾶξιν του. Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Παπαδογιάννης».

Ἐπίσης ἐλήφθη τὸ κάτωθι νεώτερον τηλεγράφημα:

«Τραυματίαι φέρουν: Νομάρχης Σγουρὸς δύο τραύματα, τυφλοῦν στομάχου καὶ ὅμοιον τοῦ ἀριστεροῦ ἡμιθωρακίου. Ὁ Κεφαλογιάννης τραῦμα διαμπερὲς τῶν χειλέων τοῦ ἥματος καὶ τοῦ στομάχου. Ὁ Κουβάκης τραῦμα διαμπερὲς τῆς κοιλίας διελθὸν τῆς σπληνὸς καὶ ὀσφύος. Ἐνεχειρίσθησαν ἐπιτυχῶς. Ἡ κατάστασις των σοβαρά. Ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Παπαδογιάννης»

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς ἐλήφθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς:

«Δράστης ἀποπείρας φόνου Νομάρχου, ἰατροῦ Κεφαλογιάννη καὶ μεσίτου Κούβου, Ἀντώνιος Ἀσμανόπουλος συνελήφθη τὴν 5ην πρωϊνὴν, κατόπιν ὑποδείξεως, παρ' ὀργάνων χωροφυλακῆς.

Ἀποκλείονται λόγοι πολιτικοί. Ὁ δράστης ἰσχυρίζεται ὡς πρὸς τὰ αἴτια ἄρνησιν τοῦ Νομάρχου χορηγήσῃ ἄδειαν ἐξαγωγῆς σταφυλῶν εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δράστης ὡμολόγησε πρᾶξιν. Χρησιμοποιηθὲν περιστρόφον κατεσχέθη. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις παρ' ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὑπόθεσις διελευκάνθη.

Κάτοικοι Ἀνωγείων σήμερον πρωΐαν συναθροισθέντες ἔξωθι τμήματος χωροφυλακῆς ἀπήτησαν παράδοσιν δράστου. Ἐπεμβᾶσα χωροφυλακὴ διέλυσε τούτους ἄνευ ἀπευκταίου. Ἐπίσης ἐπεχείρησαν ἐπίθεσιν κατὰ γραφείων τῆς ἐφημερίδος «Δρᾶσις», διαδηλωτῶν, διαλυθέντων βιαίως.

Διοικητὴς χωροφυλακῆς

Πατεράκης»

ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γιαννόπουλος συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μπαρμπάτση διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων εἰς Ἡράκλειον πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Πράγματι ἀπεφασίσθη καὶ ἀνεχώρησε χθὲς τὴν ἑσπέραν δι' Ἡράκλειον μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς «Λέσβος» δύναμις χωροφυλακῆς ἐκ 40 ἀνδρῶν ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Δ. Σταυρόπουλον. Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησαν δύο ἰατροὶ πρὸς παροχὴν βοηθείας εἰς τὰ θύματα.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης:

«Παρακαλῶ διαταχθῇ πλοίαρχος «Λέσβου» προσεγγίσῃ κατ' εὐθεῖαν Ἡράκλειον. Ἀνάγκη παροχῆς ἐπιζώντα θύματα ταχυτέρας ἰατρικῆς ἐπεμβάσεως.

Γενικὸς Διοικητὴς

Ἀποσκίτης»

Κατόπιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ὁ κ. Γιαννόπουλος συνειργάσθη μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὅστις διέταξε, διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Πάνθηρ», ὅπερ ἐκτελεῖ γυμνάσια εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ὅπως συναντῶν τὴν «Λέσβον» παραλάβῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἰατρὸν κ. Καραγιαννόπουλον καὶ ὅσους ἐκ τῶν χωροφυλάκων δύναται, καὶ πλεύσῃ ὁλοταχῶς εἰς Ἡράκλειον.

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νεώτερον κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα τῶν ἀρχῶν Ἡρακλείου διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζεται ὅτι ἡ κατάστασις τῶν θυμάτων εἶνε ἀπελπιστική. Εἰς τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα προστίθεται ὅτι ἐλήφθησαν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως διότι οἱ κάτοικοι Ἀνωγείων—ὁπόθεν κατάγεται ὁ τραυματισθεὶς Νομάρχης—ἀπειλοῦν ἀντεκδικήσεις διὰ τὸν τραυματισμὸν αὐτοῦ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὰς ἀρχὰς χωροφυλακῆς Κρήτης γνωρίζει τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐνισ